

วันที่ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ปรากฏหลักฐานลายมือชื่อ คุณสุภัทรา สมสี เป็นผู้รับทราบคำสั่งแทน ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคุณกรณิและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๑๙๐ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติม ข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๑๙๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้ข้ออุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือ ที่ กท ๖๔๐๔/๑๘๖๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ส่งคำชี้แจงแก้ข้ออุทธรณ์และเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๑๙๒ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง แจ้งให้ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบัน ฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๓๕.๑๑/๕๐๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ รายงานผล การตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจง ในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๑-๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ใช้ชื่อว่า “ร้านก๋วยเตี๋ยวเรือสามสี” ถูกร้องเรียนจากประชาชนผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่า ลูกค้าของผู้อุทธรณ์จอดรถกีดขวางถนนภายในซอย และทางเข้า - ออกบ้านผู้ร้องเรียน และได้รับกลิ่นเครื่องเทศจากหม้อก๋วยเตี๋ยว ซึ่งสำนักงานเขตดอนเมือง เคยขอความร่วมมือจากสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เข้าตรวจวัดกลิ่นอาหารจากการประกอบปรุงก๋วยเตี๋ยว แต่ในวันเข้าตรวจสอบผู้ร้องเรียนแจ้งว่าไม่ได้รับกลิ่นเครื่องเทศมากเหมือนปกติและไม่ยินยอมให้ตรวจวัดกลิ่น ต่อมาสำนักงานเขตดอนเมืองได้รับแจ้งจากผู้ร้องเรียน ขอให้ตรวจวัดกลิ่น จึงแจ้งให้สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครเข้าตรวจวัดกลิ่นเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ บริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียน ใช้วิธีดมกลิ่น ด้วยบุคคลและบันทึกผลด้วยแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจกลิ่นในภาคสนาม (Odor Survey Record) ตั้งแต่วันที่ ๑๓.๐๐ - ๑๓.๔๕ น. ผลการตรวจวัดพบว่า กลิ่นอยู่ระดับ ๑ - ๔ คือ กลิ่นอ่อนมากถึงกลิ่นแรง อาจก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนต่อผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้ดำเนินการปรับปรุงระบบดูดควันและกลิ่นจากการประกอบปรุงอาหารให้มีประสิทธิภาพเป็นตู้ดูดควัน (Hood) แบบปิดคลุมส่วนปรุงอาหารพร้อมกับต่อปล่องระบายควันให้มีความสูงอย่างน้อย ๖ เมตร ให้พ้นหลังคาบ้าน ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยให้ดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีประเด็นโต้แย้งคำสั่ง ดังนี้ ๑) ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งฉบับนี้ ได้ติดตั้งเครื่องระบบดูดควันและกลิ่นจากการประกอบอาหาร พร้อมต่อปล่องระบายควันเพื่อไม่ให้รบกวนผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงแล้ว ๒) เจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องโดยไม่ใช่เครื่องมือที่มีมาตรฐาน ๓) การสั่งให้ทำปล่องระบายควันที่มีความสูงอย่างน้อย ๖ เมตร เกินความจำเป็นหรือไม่ และ ๔) ระยะเวลา ๑๕ วันที่ยื่นดำเนินการให้แล้วเสร็จ มีความเหมาะสมหรือไม่

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ๑) วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ มีผู้ร้องเรียนผ่านศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์สำนักงานเขตดอนเมือง ว่าได้รับความเดือดร้อนจากบ้านเลขที่ ๑๕๔/๔๐ ซอย ๗ ถนนช่างอากาศอุทิศ แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เนื่องจากเปิดเป็นร้านก๋วยเตี๋ยวเรือ มีลูกค้าจอดรถกีดขวางถนนและทางเข้า - ออกบ้านของผู้ร้องเรียน ทั้งมีกลิ่นเครื่องเทศจากหม้อก๋วยเตี๋ยวลอยติดเสื้อผ้าที่ตากไว้ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมืองลงพื้นที่ตรวจสอบ พบว่าผู้อุทธรณ์จัดตั้งเป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร โดยไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งขณะประกอบปรุงอาหารอาจก่อให้เกิดกลิ่นเนื่องจากมีส่วนประกอบของเครื่องเทศ จึงออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ติดต่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งและให้ปรับปรุงแก้ไขกลิ่นจากการประกอบอาหาร และลงพื้นที่ติดตามผลตามแบบตรวจแนะนำ ฯ พบว่าผู้ประกอบการยังไม่ดำเนินการตามคำแนะนำและผู้ร้องเรียนแจ้งว่ายังคงได้รับความเดือดร้อน จึงมีหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และมีหนังสือถึงสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ตรวจวัดกลิ่น ๒) วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ประกอบการได้ติดต่อเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และมีเอกสารเพิ่มเติมครบถ้วนในภายหลัง การออกหนังสือรับรองการแจ้งอยู่ในระหว่างให้แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้แก้ไขโดยติดตั้งปล่องระบายควัน ปลายปล่องอยู่ในระดับใต้หลังคาชั้น ๑ หันออกไปด้านหน้าอาคาร ลักษณะงอปลายออกสู่ถนน ๓) วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ลงพื้นที่ตรวจสอบเหตุเรื่องร้องเรียน แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - 19) ผู้อุทธรณ์เปิดขายแบบซื้อกลับบ้าน ประกอบกับผู้ร้องเรียนแจ้งว่าไม่ได้รับกลิ่นเครื่องเทศมากเหมือนปกติ จึงไม่ให้เจ้าหน้าที่ตรวจวัดกลิ่นในวันดังกล่าว ๔) วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมืองรับแจ้งจากผู้ร้องเรียนว่า ร้านก๋วยเตี๋ยวเปิดให้นั่งทานอาหารในร้านตามปกติแล้ว ขอให้เข้ามาตรวจวัดกลิ่น จึงได้ประสานสำนักอนามัย กรุงเทพมหานครทราบอีกครั้ง ๕) วันที่

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่สำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมือง ลงพื้นที่ตรวจสอบเหตุร้องเรียนจากกลิ่นเครื่องเทศ พบว่าร้านได้ติดตั้งปล่องดูดควัน แต่มีความสูงไม่พ้นหลังคา ใช้วิธีพิสูจน์กลิ่นโดยการดมกลิ่นด้วยบุคคล จำนวน ๓ คน เป็นผู้ตรวจวัด และบันทึกผลด้วยแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจกลิ่นในภาคสนาม (Odor Survey Record) ตั้งแต่ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๓.๔๕ น. บริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นจุดที่แจ้งว่าได้รับการรบกวน ผลการตรวจวัดพบว่า กลิ่นอยู่ในระดับ ๑ - ๔ คือ กลิ่นอ่อนมากถึงกลิ่นแรง อาจก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนต่อผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร ได้แจ้งผลสำนักงานเขตดอนเมือง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหาร พร้อมให้ปรับปรุงสุขลักษณะ อาทิ ปรับปรุงระบบดูดควันและกลิ่นจากการประกอบอาหารให้มีประสิทธิภาพเป็นตู้ดูดควันแบบปิดคลุมส่วนปรุงอาหาร โดยให้เปิดใช้งานตลอดเวลาที่ประกอบการ พร้อมต่อปล่องระบายควันให้มีความสูงอย่างน้อย ๖ เมตร ให้พ้นหลังคาบ้านที่อยู่อาศัยใกล้เคียง ๖) จากการแสวงหาข้อเท็จจริงจากสถานประกอบการของผู้ถูกรณที่พบว่าติดตั้งปล่องดูดควันแต่มีความสูงไม่พ้นหลังคา ประกอบกับผลทางวิชาการของสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร พิสูจน์ได้ว่ากลิ่นอาจก่อให้เกิดการรบกวนต่อผู้พักอาศัยใกล้เคียง จึงเป็นข้อสนับสนุนให้มีการออกคำสั่งตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้ถูกรณแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๕ พบว่า ผู้ถูกรณประกอบกิจการร้านก๋วยเตี๋ยวเรือ ลักษณะสถานประกอบกิจการเป็นบ้านทาวน์เฮาส์ ๒ ชั้น ขนาดพื้นที่บ้าน ๙๒.๘ ตารางเมตร โดยจัดตั้งจุดขายก๋วยเตี๋ยวเรือบริเวณภายในรั้วบ้าน มีระยะห่างจากหน้าบ้านผู้ร้องเรียนประมาณ ๓๐ เมตร จากการสังเกตพบว่า ผู้ถูกรณติดตั้งปล่องดูดควันมีความสูงไม่พ้นหลังคาชั้นที่ ๑ ปลายปล่องหันออกหน้าอาคารและมีผ้าใบปกคลุมอยู่บริเวณจุดระบายควัน ซึ่งจากระยะปากหม้อน้ำซุถึงปากปล่องดูดควันสูงประมาณ ๑ เมตร พัดลมดูดกลิ่นมีขนาดเล็ก และได้ทดลองดมกลิ่นภายในบ้านผู้ร้องเรียนบริเวณจุดรับแขก ช่วงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ไม่พบว่าได้กลิ่นรบกวน อาจเป็นเพราะผู้ร้องเรียนปิดประตูและหน้าต่าง แต่เมื่อออกมาบริเวณหน้าประตูบ้านผู้ร้องเรียน พบว่าได้กลิ่นน้ำซุกับก๋วยเตี๋ยวบ้างเป็นบางช่วง ลักษณะกลิ่นอยู่ในระดับน้อยมากถึงปานกลาง จากการสอบถามผู้ถูกรณ ให้ข้อมูลว่าประกอบกิจการขายก๋วยเตี๋ยวเรือมาเป็นเวลาประมาณ ๓ ปี โดยเข้าบ้านเพื่อขายก๋วยเตี๋ยวและพักอาศัยเปิดขายอาหาร ๕ วัน ต่อสัปดาห์ หยุดทุกวันจันทร์และวันอังคาร เริ่มเตรียมประกอบอาหารตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. เริ่มปรุงน้ำซุกับก๋วยเตี๋ยว ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๐๘.๓๐ น. และเริ่มขายตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ขายได้ประมาณ ๑๐๐ ขามต่อวัน เนื่องจากผู้ถูกรณถูกร้องเรียนเรื่องลูกค้าจอดรถกีดขวางและมีกลิ่นเครื่องเทศจากหม้อก๋วยเตี๋ยว จึงติดป้ายห้ามลูกค้าจอดรถหน้าบ้านผู้ร้องเรียน และติดตั้งปล่องดูดควันเพื่อแก้ปัญหาการร้องเรียน เสียค่าใช้จ่ายในการติดตั้งประมาณ ๕,๐๐๐ บาท จากการสอบถามผู้ร้องเรียน ให้ข้อมูลว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเป็นเวลาประมาณ ๑ ปี ซึ่งปกติไม่ได้พักอาศัยบ้านหลังนี้เป็นประจำ แต่อาจเข้ามาพักอาศัยขณะที่ไม่ได้ทำงานช่วงเวลาประมาณ ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ได้กลิ่นน้ำซุกับก๋วยเตี๋ยวตั้งแต่ช่วงเที่ยงทำให้ต้องปิดประตูและหน้าต่างตลอดเวลา จากการสอบถามข้อมูลผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ทั้งหมด ๔ ราย โดย ๑ ใน ๔ ราย เป็นเจ้าของบ้านเช่าที่ผู้ถูกรณประกอบกิจการอาหาร ให้ข้อมูลว่า ได้กลิ่นเครื่องเทศบ้างในช่วงเช้า แต่ระหว่างวันก็ไม่ได้กลิ่นและไม่ได้รับผลกระทบ หากผู้ถูกรณประสงค์จะต่อปล่องดูดควันสูง ๖ เมตร ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ตนก็ไม่มีปัญหา ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงอีก ๒ ราย ไม่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องกลิ่น และอีก ๑ ราย ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเป็นระยะ ๆ แต่ไม่สามารถระบุระยะเวลาได้ ทั้งนี้ปัจจุบันผู้ถูกรณยังไม่ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า “ก้วยเตี่ยวเรือสามสี” โดยเข้าบ้านเลขที่ ๑๕๙/๙๐ ซอย ๗ ถนนช่างอากาศอุทิศ แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เป็นสถานประกอบกิจการ มีระยะห่างจากหน้าบ้านผู้ร้องเรียนประมาณ ๓๐ เมตร ขนาดพื้นที่บ้าน ๙๒.๘ ตารางเมตร ผู้อุทธรณ์ติดตั้งปล่องดูดควันเป็นแบบลอยมีความสูงไม่พ้นหลังคาชั้นที่ ๑ ปลายปล่องจู่ระบายควันหันออกหน้าอาคารและมีผ้าใบปกคลุมอยู่ ระยะห่างจากปากหม้อน้ำซุปรแหล่งกำเนิดกลิ่นถึงปากปล่องดูดควัน สูงประมาณ ๑ เมตร พัดลมดูดกลิ่นมีขนาดเล็ก เปิดขายอาหาร ๕ วัน ต่อสัปดาห์ เริ่มปรุงน้ำซุปรก้วยเตี่ยว ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๐๘.๓๐ น. และเริ่มขายตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ขายได้ประมาณ ๑๐๐ ขามต่อวัน เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมืองลงพื้นที่ตรวจสอบเหตุร้องเรียนเรื่องการจ่อรถกีดขวางภายในซอยและกลิ่นน้ำซุปร พบว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ขณะประกอบอาหาร อาจก่อให้เกิดกลิ่นเนื่องจากมีส่วนประกอบของเครื่องเทศ จึงออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ติดต่อขอหนังสือรับรองการแจ้งและให้ปรับปรุงแก้ไขกลิ่นลงพื้นที่ติดตามผู้ประกอบการยังไม่ได้ดำเนินการตามคำแนะนำและผู้ร้องเรียนยังคงได้รับความเดือดร้อน มีหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ยื่นขอรับหนังสือรับรองการแจ้งและมีหนังสือถึงสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เพื่อตรวจวัดกลิ่นจากเหตุร้องเรียน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอหนังสือรับรองการแจ้ง แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งว่าอยู่ระหว่างให้แก้ไขเรื่องร้องเรียน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ปรับปรุงแก้ไขโดยติดตั้งปล่องระบายควันอยู่ในระดับใต้หลังคาชั้น ๑ ปลายปล่องหันออกด้านหน้าอาคาร ลักษณะงอปลายออกสู่ถนน เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมืองได้รับแจ้งจากผู้ร้องเรียนให้เข้าตรวจวัดกลิ่นเครื่องเทศจากร้านของผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมือง ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ติดตั้งปล่องดูดควันแต่มีความสูงไม่พ้นหลังคา เจ้าหน้าที่สำนักอนามัย จำนวน ๓ คน ใช้วิธีดมกลิ่นด้วยบุคคลและบันทึกผลด้วยแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจกลิ่นในภาคสนาม (Odor Survey Record) ตั้งแต่ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๓.๔๕ น. บริเวณหน้าบ้านผู้ร้องเรียนตามที่แจ้งว่าได้รับการรบกวน ได้กลิ่นคล้ายน้ำซุปรก้วยเตี่ยวลอยมาเป็นระยะ มีความเข้มข้นของกลิ่นอยู่ในระดับ ๑ - ๔ คือ กลิ่นอ่อนมากถึงกลิ่นแรง อาจก่อให้เกิดกลิ่นรบกวนต่อผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยให้ดำเนินการปรับปรุงระบบดูดควันและกลิ่นจากการประกอบปรุงอาหารให้มีประสิทธิภาพเป็นตู้ดูดควัน (Hood) แบบปิดคลุมส่วนปรุงอาหาร พร้อมกับต่อปล่องระบายควันให้มีความสูงอย่างน้อย ๖ เมตร ให้พ้นหลังคาบ้านที่อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยให้ดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โต้แย้งว่าได้ติดตั้งเครื่องดูดควันและกลิ่น พร้อมต่อปล่องระบายควันไม่ให้รบกวนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงแล้ว เจ้าหน้าที่ตรวจวัดกลิ่นโดยไม่ใช้เครื่องมือที่มาตรฐาน การให้ทำปล่องระบายควันสูงอย่างน้อย ๖ เมตร ภายใน ๑๕ วัน เกินความจำเป็นและมีความเหมาะสมหรือไม่ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง ได้ทดลองดมกลิ่นภายในบ้านผู้ร้องเรียน ช่วงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ไม่พบว่าได้กลิ่นน้ำซุปรก้วยเตี่ยว อาจเป็นเพราะผู้ร้องเรียนปิดประตูและหน้าต่าง แต่เมื่อออกมาบริเวณหน้าประตูบ้าน พบว่าได้กลิ่นน้ำซุปรก้วยเตี่ยวบ้างเป็นบางช่วง ลักษณะกลิ่นอยู่ในระดับน้อยมากถึงปานกลาง จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ไม่ได้พักอาศัยอยู่บ้านหลังนี้เป็นประจำ จะได้กลิ่นน้ำซุปรก้วยเตี่ยวตั้งแต่ช่วงเที่ยง ทำให้ต้องปิดประตูและหน้าต่างตลอดเวลา ผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงจำนวน ๓ ราย ไม่ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่น มี ๑ ราย ได้รับผลกระทบในเรื่องกลิ่น แต่ไม่สามารถระบุเวลาที่ได้รับกลิ่น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้ยุทธณ์ ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ กำหนดว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่าย ให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม...” มาตรา ๒๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน แก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสะเทือน ฝุ่น ละออง เหมม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออันตรายต่อสุขภาพ” มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควร จะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้น ในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้...” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ยุทธณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ประเภทร้านก๋วยเตี๋ยวเรือ เข้าข่ายเป็นกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สถานที่ประกอบกิจการมีระยะห่างจากหน้าบ้านผู้ร้องเรียน ประมาณ ๓๐ เมตร ติดตั้งปล่องดูดควันลักษณะเป็นแบบลอย มีความสูงไม่พ้นหลังคาชั้น ๑ ปลายปล่อง จุดระบายน้ำบนหลังคาอาคารและมีผ้าใบปกคลุมอยู่ทำให้กลิ่นไม่สามารถลอยขึ้นที่สูงได้ หากมีลมเคลื่อนที่ เป็นแนวนอนพัดผ่านบริเวณที่เกิดเหตุอาจเกิดการฟุ้งกระจายของกลิ่น ซึ่งระยะห่างของปากหม้อน้ำซุป แห่หลังกำเนิดกลิ่นจนถึงปากปล่องดูดควันสูงประมาณ ๑ เมตร พัดลมดูดกลิ่นขนาดเล็กที่ติดตั้งไว้ไม่สามารถ ดูดกลิ่นได้ทั้งหมด ถือได้ว่าระบบดูดกลิ่นและมาตรการป้องกันกลิ่นที่มีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ บำบัดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง อีกทั้งผลการตรวจวัดโดยวิธีดมกลิ่น ด้วยบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน และบันทึกผลด้วยแบบบันทึกข้อมูล การสำรวจกลิ่นในภาคสนาม (Odor Survey Record) ตั้งแต่ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๓.๔๕ น. บริเวณจุดที่แจ้งว่า ได้รับการรบกวน ได้กลิ่นคล้ายน้ำซุปก๋วยเตี๋ยวลอยมาเป็นระยะ มีความเข้มข้นของกลิ่นอยู่ในระดับ ๑ - ๔ คือ กลิ่นอ่อนมากถึงกลิ่นแรง จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้ยุทธณ์ ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จริง

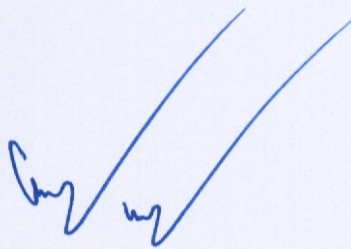
ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๖๔๐๔/๙๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีคำสั่ง ที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทนในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ ในการออกคำสั่งและดำเนินการป้องกัน ระงับ กำจัด และควบคุมเหตุรำคาญ ในขณะที่ออกคำสั่งผู้อำนวยการ เขตดอนเมืองจึงมีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งทางปกครองที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย

ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารในพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นขอหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ตรวจการแจ้งตามแบบที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น หากการแจ้งถูกต้องให้ออกหนังสือรับรองการแจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้ ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เนื่องจากระบบดुकกลืนและมาตรการป้องกันกลืนของผู้อุทธรณ์ที่มีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการบำบัดกลืน และผลการตรวจวัดพบความเข้มข้นของกลืนอยู่ในระดับ ๑ - ๔ คือ กลืนอ่อนมากถึงกลืนแรง ถือได้ว่าการประกอบกิจการผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ ตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ จึงชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดมาตรการป้องกันกลืนรบกวน โดยให้ต่อปล่องระบายควันให้มีความสูงอย่างน้อย ๖ เมตร อาจเป็นการสร้างภาระแก่ผู้ประกอบการเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นควรคำนึงถึงความเหมาะสมของมาตรการที่สั่งให้ปรับปรุงระบบดुकกลืนหรือการต่อปล่องระบายควันตามหลักวิชาการและตามโครงสร้างหรือส่วนต่าง ๆ ในบริเวณพื้นที่อาคาร เพื่อไม่ให้ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งผู้อำนวยการเขตดอนเมือง ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ กท ๖๔๐๔/๙๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕



(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

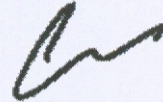
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์



(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ



(นายวรจักร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมป่าไม้
กรรมการ



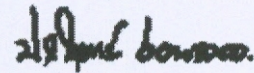
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ



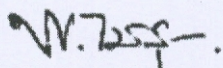
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ



(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ



(นายปราโมทย์ อ่อนละออง)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ



(นางพรพรรณ ไนสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ



(นายศุภล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ